

“ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਲਟੀ”

ਅੱਜ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਜਨਮ- ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਨਮ- ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰੀਪਣ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਦੀ ਚਲਣ ਅਤੇ ਚੇਹਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚਲਣ ਅਤੇ ਚੇਹਰੇ ਤੋਂ ਆਪੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਅਲੋਕਿਕ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਫ਼ਲਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ, ਫ਼ਖ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਲਟੀ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸ੍ਰਵ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਰੇਇਲਟੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰੇਇਲਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਲਟੀ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਲਟੀ ਵਾਲੇ ਆਪੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਲਟੀ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਨੋਖੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਆਰੇ ਅਲੋਕਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤਿ ਨਿਆਰੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਲ੍ਹਾ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਅਤਿ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਫ਼ਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਜਿਹਾ ਬਣਦਾ ਜੋ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਵਿੱਚ ਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਪਿਆਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੁਰ ਚਲਕੇ ਆਵੇ। ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਨਾਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਹਨੂਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਆਸ਼ਾ ਦਾ ਜਗਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਵਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣੇ ਹੋ? ਆਪਣੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਮੰਨਦੇ ਹੋ? ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੋਚਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ? ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਿਪੇ ਹੋਏ ਅਮੁੱਲ ਹੀਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਤਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਸਧਾਰਨ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਆਤਮਾ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀਆਂ ਜਨਮ ਪਤਰੀਆਂ ਵੇਖ ਲੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਿਨੀਆਂ ਵੀ ਧਨ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ, ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਕੀ ਲੱਗਣਗੇ? ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਹੁਣ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣ ਲਗੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋ, ਬਾਹਰ ਸਧਾਰਨ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਰਥ -ਪਨ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨਤਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਖੁਦ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਲੋਕਿਕ ਕੰਮ ਵਿਵਹਾਰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਅਲੋਕਿਕ ਅਲ੍ਹਾ ਲੋਕ ਹੋਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਭ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ ਜੋ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਚੇਹਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰਾਪਣ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝ ਨਾ ਵੀ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰ ਉਠੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ ? ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਰੂਪੀ ਤੀਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਹੀ ਆਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ। ਇੰਨੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭੋਲੇਪਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਤਨੇ ਭੋਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ, ਉਹ ਭੋਲੇ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁੱਲਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਭੋਲੇ ਹੋ ਗਏ! 63 ਜਨਮ ਉਲਟਾ ਪਾਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਭੋਲੇ ਹੋ! ਬਾਪ

ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਭੋਲੇ ਬਣੇ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ੁਲਮ, ਮਾਸਟਰ ਪਾਵਰਫੁਲ ਬਣੇ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਭੋਲੇ ਤੋਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਬਣ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।"

ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਭਰਾ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ :- ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਮਧੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਮਧੁਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਮਧੁਰਤਾ ਵੀ ਅਤਿ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਤੀ ਵੀ ਅਤਿ। ਅਜਿਹਾ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਧੁਬਨ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਮਧੁਬਨ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੈ। ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕੋਈ ਚਾਹੇ ਨਾ ਚਾਹੇ ਸਭ ਦੇ ਉਪਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਦਾ ਇਹ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਨਿਆਰੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਾਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਵੇਂ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਵੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਤੀ ਦਾ ਅਸਰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਧਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਫੇਰ ਸਧਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਸੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਟੇਜ ਦਾ ਰੱਖੇਗਾ ਨਾ, ਜਾਂ ਸਮਝੇਗਾ ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਜਿਸ ਵਕਤ ਉਹ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ, ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਸਮਝੋ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਸਮਝੋ ਪਰ ਮਧੁਬਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋ। ਮਧੁਬਨ ਮਾਨਾ ਮਹਾਨ ਸਟੇਜ। ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਹੋਏ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਧੁਬਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਰਥਾਤ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ।

ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਬੋਲ ਮੋਤੀ ਹੈ। ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਮੋਤੀ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਧੁਰਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਬੋਲ ਬੋਲੀਏ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸੋਚਣ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬੋਲ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬੋਲਾਂਗੇ। ਸਭਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੇ, ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੇ। ਜੇ ਵੀ ਬੋਲ ਨਿਕਲਣ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣ ਜੋ ਕੋਈ ਟੋਪ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਰਪੀਟ ਕਰਕੇ ਸੁਣੇ। ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਟੋਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਬੋਲ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੇ ਮਧੁਰ ਬੋਲ ਦਾ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਵਤਾ (ਆਪੇ ਹੀ) ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਰ ਬੋਲ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਧੁਰ ਹੋ, ਮਹਾਨ ਹੋ। ਹੋਰ ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ - ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਭੰਡਾਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ ਉਤਨੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਅਤਿ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਤੀ ਵੀ ਉਨੀ ਹੀ, ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਤੀ ਕਿਵੇਂ ਦੀ। ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਫਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਜਾਂ ਸਭਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੂਰਗ ਦੇ ਰਾਜਭਾਗ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਭਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਇੱਕ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਹਿਜ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਇਤਨਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਰਿਆ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਹੈ ਨਾ! ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਰੀਵਾਇਜ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪੱਕੀ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦੇਵੋ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਰੀਵਾਇਜ਼ ਕਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਹ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਸਦਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਸੋਚ ਲਿਆ ਕੀ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਰੀਵਾਇਜ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰਪੀਟ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਸਹਿਜ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਜਿਸ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ

ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ। ਇੱਕ ਕੋਣੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫੈਲਦਾ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

"ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਪਲਾਨ"

ਇਸ ਸਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਗਰੁੱਪ ਬਣਾਓ ਜਿਹੜੇ ਗਰੁੱਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਕੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸਥਾਨ ਲੈਕੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਉਠਾ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਸਿੰਬਲ ਵਿਖਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫੈਲੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਹੀ ਕਈ ਗਰੁੱਪ ਬਣੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੇਕਰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੇ ਗੁਣ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਵਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਜੇਕਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਗਰੁੱਪ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਸਵਤਾ ਹੀ ਫੈਲੇਗਾ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸਭ ਲੋਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦਾ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੇਜ਼ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਰੂਪ ਹੋਵੇ, ਗਰੁੱਪ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਜ ਵੇਖਕੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੋ, ਦੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਇੰਨੇ ਫੈਲਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪਰੂਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰੂਫ਼ ਬਣਾਓ। ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਸਭ ਕਹਿਣ ਕਿ ਹਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਵਿ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਓ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਮਨਸਾ ਦਾ ਅਸਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਵਾਣੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਵਾਣੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ 100 ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਫੈਲਾਓ ਤਾਂ ਹੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਨਾ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕਾਨਫਰੈਂਸ ਕਰਨਗੇ, ਯੂਥ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਨਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਹੋਣੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵੱਧਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਿ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾਉਣਾ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਅਤਾ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਦੇ ਵਿਜੇਯੀ ਭਵ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸੱਚੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚਲਣਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ, ਕਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸਤਿਅਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਹੋਈ ਫੇਰ ਵੀ ਘਬਰਾਏ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਅਤਾ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਝੁਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਰ ਮਨਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਦਾ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣਾ।

*****